

Soul - Sielun syövereissä

”Moi mä oon Liisa.” ”Moi ja mä oon Ailiina.” Esittäytyvät videolla olevat henkilöt. Liisa kertoo videon olevan kolmas osa Ailiinan ja Liisan leffakerhoa, ja elokuvana tänään on Soul – Sielun syövereissä. Liisa kertoo leffakerhon ideana olevan seuran tuominen hankalana pandemia aikana. Liisa ja Ailiina kannustavat videon katsoneita kommentoimaan omia ajatuksia ja fiiliksiä elokuvasta ja videosta kommenttiosioon. Soul – Sielun syövereissä on julkaistu 2020, ja pyörinyt paljon lähiaikoina erilaisissa keskusteluissa. Elokuva on animaatio ja ikärajaltaan K7, ja sen löytää esimerkiksi Disney+ palvelusta. Elokuvan päähenkilöinä toimii jazzopettaja Joe ja ”22” niminen henkilö.

Liisa ja Ailiina kuvailevat ensifiiliksiään ja omakohtaisia tuntemuksia elokuvasta. Ensifiiliksiä elokuvasta Ailiinalle nousi, pieni hämmennys siitä miksi elokuvaa oli hehkutettu niin paljon. Toisella elokuvan katsomiskerralla Ailiina koki elokuvan moniulotteisuuden ja sen herättävän paljon ajatuksia; kuten elokuvan teemakysymyksen ”mikä tekee sinusta juuri sinut”. Liisa kertoi pitäneensä elokuvasta paljon, ja komppasi Ailiinaa siitä, kuinka monelle elokuva sopii, iästä riippumatta. Liisa naurahtaen myönsi katsoneensa elokuvan jo kolmesti, ja koki aina elokuvan antavan jotain uutta. Liisa koki olevansa hyvin pohtiva tyyppi luonteeltaan ja pystyi samaistumaan elokuvan moniin eri kohtiin, eläytyen päähenkilön ”22” rooliin elämästä nauttimisesta ja kaikkien pienien asioiden aistimisesta. Varsinkin silloin, kun elämässä on ollut vähän hankalampi vaihe ja niin sanotusti aurinko alkaa pilkistämään uudestaan elämään. Ailiina inspiroitui Liisan fiiliksistä elokuvasta, ja koki myös elokuvan samaistuttavuuden todella suureksi. Ailiina peilasi elokuvan samaistuttavuuttaan fiiliksiinsä, mitä hän koki välivuosina, kun ei ollut löytänyt vielä omaa juttuaan, kun taas Liisa koki elokuvan samaistuttavuuden elämän pienien asioiden arvostamisen ja havainnoimisena.

Keskustelun aiheeksi nousi myös kysymys siitä, tarvitseeko löytää vain yhtä omaa juttua. Pitääkö vain yhteen isoon juttuun panostaa, vai voiko elämästä löytää paljon muitakin pienempiä juttuja. Ailiina ja Liisa kokivat matkan olevan tärkeämpi kuin päämäärän. Ailiina tähän komppasi, huomanneensa itsekin esimerkiksi harjoitusten olevan hänelle paljon tärkeämpiä kuin vaikka jonkin tietyn esityksen. Lisäksi elokuvan eri kohtaukset herättivät tunteita Ailiinassa ja Liisassa. Keskustelun tunteikkaiksi aiheiksi nousivat; irti päästämisen taito sekä muutoksen sietokyky ja siitä seuraava ahdistus mutta myös suuri positiivinen odottamattomuus. Varsinkin elokuvan alku- ja loppukohtaukset herättivät Liisassa ja Ailiinassa suuria tunteita.

Ailiina ja Liisa pitivät elokuvasta samaistuttavuuden lisäksi myös sen musiikillisesta maailmasta, siitä ettei se ollut kliseinen prinsessa-elokuva, vaan omasi mahtavan aiheen ja idean, päähenkilöiden hieman vastakkaisista luonteenpiirteistä ja siitä seuraavasta moniulotteisesta näkökulmasta sekä elokuvan opettavaisuudesta. Loppufiilikseksi Ailiinalle ja Liisalle jäi hyvä fiilis; he kokivat leffan olevan täydellinen päätös heidän 3-osaiselle leffakerholle. Ailiina halusi vielä haastaa katsojat miettimään asioita, mitkä olisivat heidän oma juttu ja mistä eri jutuista nauttii. Ailiina muistutti myös vielä erilaisista tahoista, mihin voi ottaa yhteyttä, mikäli kaipaa juttuseuraa tai mieltä askarruttaa jokin muu asia. Ailiina ja Liisa kokivat pientä haikeutta, tietäessään tämän olevan leffakerhon viimeinen osa, mutta korostivat sen tekemisen olleen hauskaa ja kivaa puuhaa. He kiittivät toisiaan ja muistuttivat erilaisista tahoista, mistä voi löytää apua sitä tarvitseville.